

[Udenrigsministeren]

negrænsen. Det er kun de allerfattigste lande, der modtager gavebistand. Et land som Nicaragua kan få lånebistand, men ligger langt over grænsen for, hvem der kan få gavebistand.

Vi har forhandlet dette med Nicaragua, vi har senest forhandlet det med Nicaragua ved bistandsforhandlingerne i februar i år, og jeg kan sige, at Nicaraguas myndigheder udtrykte stor respekt for de danske principper for ydelse af henholdsvis gave- og lånebistand, og den fortsatte bistand, der jo altså nu sker på lånevilkår, er man meget tilfreds med. Jeg kan endelig tilføje, at det jo er en bekvem form for lån: det er 25-årige lån, hvoraf de første 7 år er afdragsfrie, og så er det i øvrigt rentefrie lån, så gaveelementet er nok så stort.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Vi kan gå tilbage til u-landsdebatten og se efter, hvad der blev sagt, men jeg vil godt spørge udenrigsministeren, om udenrigsministeren finder tidspunktet passende for at standse gavebistanden – i betragtning af, at man yder gavebistand til Zimbabwe, sådan som det er omtalt i dagbladet Politiken, og i betragtning af, at man har ydet gavebistand på grund af Nicaraguas særlige forhold efter revolutionen. Mener ministeren virkelig, at det er det rigtige tidspunkt netop nu at standse denne gavebistand?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg kan sige til hr. Riishøj, at det er et tilfælde, at behandlingen i u-landsstyrelsen af denne sag er faldet sammen med den seneste tilspidsning af situationen i Nicaragua. Som jeg nævnte, var det noget, der allerede var forhandlet på plads med Nicaragua i februar, og vi følger altså bare de regler, som er nedfældet, som vi har fulgt i lang tid, og som jeg da ved at hr. Riishøj ved andre lejligheder er blandt de første til at forsvare. Vi skal jo passe på ikke at politisere u-landsbistanden.

Når hr. Riishøj helt korrekt gør opmærksom på, at der gøres en undtagelse i tilfældet Zimbabwe, må jeg tilføje, at i Zimbabwe er gennemsnitsindkomsten ganske rigtigt høj, men det skyldes, at det hvide befolkningsselements gennemsnitsindkomst ligger langt over

det sorte befolkningsselement, og vores gavebistand til Zimbabwe går jo til det sorte befolkningsselement. Hvis man prøver at pille de hvide ud af statistikken, vil man opdage, at vi stadig følger de regler, der eksisterer.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Ministeren nævnede, at der allerede i februar blev ført drøftelser med Nicaragua om bistanden, og det har ministeren også oplyst i Politiken i dag. Jeg vil gerne bede ministeren om at uddybe lidt nærmere, hvad det egentlig er, der er foregået dér, for det fremgår jo klart af ministerens artikel i Politiken, at det, der er sket, er, at man altså på administrativt plan – det er, så vidt jeg ved, en helt ny procedure, man dér har indført; mig bekendt bruger man den ikke i andre sammenhænge – at man altså på administrativt plan fra Danidas side er rejst ud og har drøftet disse ting med Nicaragua.

Nu siger ministeren, at Nicaragua har udtrykt sympati for de danske bistandsprincipper. Er det ikke rigtigt, at det, der er sket, er, at da denne administrative delegation kommer til Nicaragua – altså uden at have nogen politisk rygdækning, hverken i styrelsen eller hos ministeren eller her i folketinget – så laver man nogle aftaler med Nicaragua, som så senere bliver forelagt for styrelsen? Det er da en fremgangsmåde, der ikke er sædvanlig. Hvorfor benytter man den i en sag som denne? Det synes jeg ministeren bør uddybe; det er efter min opfattelse noget mærkeligt noget. Henvisningen til, at Nicaragua udtrykte forståelse for den ordning, kan vel kun forstås derhen, at selvfølgelig er Nicaragua villigt til at modtage statslån: Nicaragua står i en situation, hvor man må modtage de lån, man kan få. Men jeg har ikke fantasi til at forestille mig, at Nicaragua ikke også gerne ønskede gavebistand.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg er ganske foruroliget over det åbenlyse forsøg på at politisere dansk u-landsbistand; som vi oplever her. Jeg kan forsikre hr. Albrechtsen for, at den fremgangsmåde, der er anvendt, med bistandsforhandlinger med det pågældende modtagerland på embedsmandsplan, svarer ganske til den fremgangsmåde, der anvendes i alle andre tilfælde, og som